

CHÙA HOA NGHIÊM và mấy con số 4

Gần 30 năm sau cuộc đổi thay lớn lao tại miền Nam Việt Nam - vốn là nguyên nhân đưa hàng trăm ngàn người Việt đến định cư tại Melbourne - chúng tôi vẫn bị vẻ quyến rũ của mùa Thu tại Victoria làm cho lòng chúng xuống. Chúng tôi may mắn được sống gần vùng Dandenongs và mỗi năm đều tốn khá nhiều thì giờ với cái quyến rũ của mùa Thu tại nơi này. Vì lượng nước mưa đổ xuống Victoria năm nay rất ít so với bình thường nên lá rừng đổi màu hơi sớm, nhưng mùa Thu vẫn không thiếu vẻ dịu dàng cố hữu, và đối với người Việt cư ngụ tại Đông-Nam Melbourne, mùa Thu năm nay đánh dấu một bước tiến quan trọng trong tiến trình định cư: Vào ngày 04 tháng 04 năm 04, chùa Hoa Nghiem đã chính thức khánh thành tại số 444 Springvale Road, Springvale South 3172.

Nhìn lại con đường đã đi trong 17 năm qua, chúng tôi nhận thấy lịch sử chùa Hoa Nghiem có thể chia làm hai phần. Giai đoạn thứ nhất bắt đầu từ năm 1987 khi một số Phật tử có tín tâm ngồi lại với nhau tìm cách tạo dựng một ngôi chùa để đáp ứng nhu cầu tinh thần của đồng bào Phật tử tại Đông-Nam Melbourne. Giai đoạn này bao gồm những cố gắng xây dựng một nền móng

vững chắc cho công cuộc phát huy Phật pháp trên hai phương diện vật chất và tâm linh. Về tài chánh là những cố gắng từ tốn nhưng kiên trì để gây quỹ: Sau khi căn nhà số 22 Princes Ave được cải biến thành nơi thờ phượng thì không bao lâu, căn hộ sát vách phía bắc được tạo mãi. Thật ra, nhu cầu trước mắt lúc đó là làm sao để có được một chánh điện rộng rãi hơn vì căn hộ số 22 quá nhỏ. Kiến trúc mặt bằng của căn hộ số 20 thật thích hợp với nhu cầu: sau khi tháo gỡ vài vách ngăn và trùng tu lại toàn bộ, hầu như toàn thể căn nhà được dùng làm chánh điện với sức chứa khoảng 80 người. Vài năm kế tiếp, căn hộ sát vách phía Bắc tức số 20A cũng được tạo mãi với mục đích đầu tư: vừa cho thuê để lấy tiền vừa giữ cho vốn không bị mất giá vì người Việt đã nhận ra một đặc điểm của cuộc sống tại Úc là thị trường nhà cửa ít khi bị xuống giá.

Phương diện thứ nhì của giai đoạn này, theo thiên ý, đã đóng vai trò quan trọng hơn trong công cuộc hoằng hóa độ sinh, đó là Thầy Trụ trì đã tạo được lòng tin tưởng và sự mến mộ trong quần chúng: Phật tử đến chùa ngày càng đông, số người tham gia vào việc quản lý và điều hành chùa theo thời gian đã cảm thấy vững lòng và đặt hết niềm tin vào Thầy Trụ trì. Bên cạnh đó, do lực gia trì của chư Phật và chư vị Bồ Tát, công cuộc phát triển ngày càng vững tiến mà không gặp nhiều nghịch duyên.

Giai đoạn thứ hai bắt đầu từ năm 1996 sau khi mua được thửa đất số 444 hiện tại. Sau nhiều cố gắng tìm tòi, sau nhiều dò hỏi không đi đến đâu, thửa đất bất ngờ xuất hiện làm cho mọi người tưởng như trong mơ: Với 4000 thước vuông diện tích, địa điểm không quá xa khu vực tập trung của người Việt, nằm trên trục giao thông chính, phía Nam và Tây giáp với khu công viên, giá cả chỉ hơn khả năng chùa một ít... mọi người cảm thấy sung sướng như mua được cơ sở ấy cho chính mình. Tin chùa mua miếng đất từ từ được lan truyền và

những Phật tử hàng quan tâm đến tiền đồ Phật pháp trên phần đất tạm dung này càng thêm phần chấn. Một trong hai căn nhà hiện hữu trên thửa đất được dùng làm lớp học cho viện Phật học A Dục và sinh hoạt Phật pháp bắt đầu nở rộ.

Lễ đặt viên đá đầu tiên cho công trình xây dựng được tổ chức vào ngày 8 tháng 11 năm 1998 và hai năm sau đó lễ khánh thành giai đoạn 1 được tổ chức vào ngày 15 tháng 10 năm 2000. Lễ khai móng cho giai đoạn 2 được tổ chức vào ngày 31 tháng 3 năm 2002 và ngày 4 tháng 4 năm 2004 đánh dấu sự hoàn tất của công trình xây cất. Nếu chú ý một chút, quý độc giả sẽ nhận ra một điều là từ năm 1996 cho đến nay, cứ mỗi hai năm, chùa Hoa Nghiêm lại có một buổi lễ để ghi lại một bước tiến của công trình. Xin nói về ngày 04 tháng 04 năm 04:

Không khác mấy với các buổi lễ khánh thành theo truyền thống Phật giáo Bắc tông Việt Nam, buổi lễ được tổ chức trong hai ngày. Ngày thứ nhất chú trọng vào các nghi thức tôn giáo và ngày thứ nhì là buổi lễ chính có sự tham dự của quan khách Úc Việt. Từ 10 giờ sáng thứ Bảy là lễ truyền tam quy ngũ giới, cúng dường trai tăng, khai chung bản, an vị các tôn tượng và vào lúc 4 giờ chiều là phần giảng pháp của Đại đức Pannyavaro. Không biết có ai nhớ rằng trong buổi lễ khánh thành giai đoạn 1, chính vị Đại đức Nam tông này đã cho chúng ta một thời thuyết pháp cũng vào ngày thứ bảy và cũng vào khoảng 4 giờ chiều? Có ai trong chúng ta tiên đoán được hay chỉ đơn thuần nghĩ tới những chi tiết đơn giản nhưng lạ lùng rằng một lúc nào đó trong đời, một ông gốc Ấng Lê lạnh lùng xa cách từ cái xứ sở không có mặt trời, cách xa chúng ta đúng nửa vòng trái đất lại có dịp nói chuyện với chúng ta về Phật pháp? Nói chuyện Phật pháp bằng tiếng Việt? Và lại nói tại cùng một địa điểm đến hai lần? Dựa vào ý niệm nhân duyên của nhà Phật để giải thích thì chắc là thích hợp rồi nhưng ý tưởng của thi hào Nguyễn Du cũng đáng cho chúng ta suy gẫm “Trăm

năm biết có duyên gì hay không?”. Nhân tiện xin ghi lại địa chỉ của Đại đức để Phật tử xa gần muốn kết mối thiện duyên:

Venerable Pannyavaro,
 President Buddha Dhrama Education Association (BDEA)
 11, Smith st, Surry Hill, NSW 2010
 hoặc sử dụng internet qua địa chỉ:
www.buddhanet.net

Vào buổi tối cùng ngày, toàn thể Phật tử tham dự đã được ban nhạc Viễn Phương và Câu Lạc Bộ nghệ thuật Springvale cống hiến một chương trình văn nghệ thật thu hút. Vào lúc 9 giờ tối, phần bắn pháo bông kéo dài 15 phút ngay tại bãi đất bên cạnh chùa đã khiến mọi người trầm trồ khen ngợi. “Woow!!! What a celebration!” Một cô nhỏ la lên như vậy.

Vào ngày lễ chính, Phật tử từ khắp nơi lần lượt tụ về chùa từ 10 giờ sáng trong bầu không khí mát dịu và trong sáng của một ngày đẹp trời mùa thu. Trong lòng mọi người đều đầy ấp cảm giác hạnh phúc và thanh thản khi đến chùa nên ai nấy đều vui vẻ trò chuyện, tay bắt mặt mừng khiến cho quang cảnh càng thêm phần diễm lệ. Hình ảnh uy nghiêm nhưng gần gũi của ngôi chùa với đường nét kiến trúc phản ảnh văn hoá dân tộc khiến tâm hồn mọi người như rộng mở những cảm giác thật thân thương. Đúng 11 giờ, khoảng 70 vị Tăng Ni từ nhiều sắc tộc khác nhau, từ nhiều Giáo hội khác nhau, Bắc tông lẫn Nam tông đã cùng nhau từ chánh điện tạm thời khoan thai tiến vào hội trường với người dẫn đầu là Hòa Thượng Thích Phước Huệ, Viện Trưởng Viện Hoàng Đạo Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Úc Đại Lợi/Tân Tây Lan.

Dựa vào kinh nghiệm của những buổi lễ trước đây cộng với sự hỗ trợ quý báu của chùa Quang Minh cũng như khả năng chuyên môn của cô Mỹ Lý, ban tổ chức đã đạt được một thành quả đáng khích lệ: Buổi lễ diễn

tiến và kết thúc đúng giờ dự định, và đây là lý do khiến cho buổi lễ bớt đi vẻ rườm rà, thủ tục. Sau các bài phát biểu và tường trình, toàn thể Tăng Ni quan khách cũng như Phật tử đã rời hội trường để lên chánh điện mới. Tại đây, các nghi thức như cắt băng, khai trương tấm bảng đồng, tụng kinh cầu nguyện ... đã được tiến hành.

Phần đẹp mắt nhất của buổi lễ là lúc chư vị Tăng Ni rời hội trường. Hình ảnh khoảng 70 tu sĩ áo vàng bình an rời hội trường, theo hàng dọc tiến lên khu đậu xe phía Bắc, theo phía hữu vòng ra ngoài hàng rào rồi qua cổng tam quan tiến vào chánh điện với sự chào đón của đoàn lân gồm 5 con đầy màu sắc rực rỡ của các gia đình Phật tử. Khi đến cầu thang dẫn lên chánh điện, Hòa Thượng Viện Trưởng cùng với một số quan khách đã cắt băng khánh thành với sự phụ họa của 4 tràng pháo kết, mỗi tràng dài 5 thước được treo dưới mái hiên chánh điện. Âm thanh vang lừng của 4 tràng pháo kéo dài đến hơn 5 phút khiến toàn thể Phật tử như sống lại với kỷ niệm của những buổi giao thừa tại quê nhà trước thời gian 75. Cảm giác thật hân hoan nhưng không kém vẻ ngậm ngùi của những người xa xứ vẫn hoài vọng cố hương. “Trông vời cố quốc biết đâu là nhà”.

Buổi lễ chính thức được kết thúc với phần thọ trai tại hai địa điểm: Chánh điện cũ là nơi Tăng Ni và quan khách dùng cơm trưa do chùa Quang Minh hiến cúng và toàn thể Phật tử đã cùng nhau thưởng thức cơm chay do ban nhà bếp chùa Hoa Nghiêm khoản đãi trong căn lều lớn được dựng lên ở bãi cỏ sau chùa. Các gia đình Phật tử đã bao giàn hội trường vào buổi chiều với phần văn nghệ cây nhà lá vườn do chính các em thủ diễn.

Mười bảy năm trôi qua bình yên như một giấc mộng. Từ một căn nhà gỗ khiêm nhường, chùa Hoa Nghiêm ngày nay đứng uy nghiêm dưới bầu trời Đông-Nam Melbourne để đảm đương công tác hoàng dương hoá độ. Nhìn lại quá khứ để nhận ra bao nhiêu tâm lực, bao nhiêu cố gắng của Thầy Trụ trì cũng như tất cả những Phật tử có tâm nguyện kiên cố đã đổ ra trên bước đường xiển dương Phật pháp. Nhìn quanh vẫn thấy bất cứ nơi đâu và bất cứ lúc nào, hình bóng những người con Phật, những sứ giả của Như Lai vẫn âm thầm hoạt động, vẫn tinh tấn khắc phục những trở ngại khó khăn, vẫn kết chặt đôi bàn tay nhỏ bé nhưng cứng rắn để vững tiến trên con đường đã vạch: Làm sao cho ngôi chùa trong ước nguyện được thành hình.

Gặp chúng tôi sau khi ăn trưa, Brian Ashen, chủ tịch Buddhist Council of Victoria đã thân mật hỏi: “What’s next, Phong?” Chúng tôi đáp: “Nun’s dormitory”. Câu

hỏi lẫn câu trả lời được thốt ra khỏi miệng thật bất ngờ, hoàn toàn không dự đoán nhưng nó phản ánh một nhu cầu nội tại cần thiết. Một số Phật tử lớn tuổi lại kêu: “Sao cái hall chùa mình lạnh quá hà!”. A, thế thì cũng còn nhiều chuyện đấy nhỉ?

Nguyên Dục, tháng 04 năm 04

